

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Islandsk Lig-Psalme

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Islandsk Lig-Psalme", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1837_575-intro-shoot-idm92.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Salmen

Grundtvigs salme er henvendt til den sørgende, som har mistet en ven. Kernen i salmen er troen på Gud og opstandelseshåbet: "For Døden faae vi Alle Bod, / Naar troe vi kan, at Christ opstod" (strofe 12). Gennem troen er det muligt at få lindring fra døden — både for den afdøde og for den pårørende — for Jesu død og opstandelse er det, der gør det muligt også for et almindeligt menneske at genopstå. Dødens smerte forsvinder ikke, men Jesu korsfæstelse fjerner det bitre. Det foregribes i Det Gamle Testamente, hvor Gud viste Moses et træ, som fjernede bitterheden fra vandet i Maras brønd (strofe 2; se også Hansen 1937-1966, bind 2, s. 45).

Igennem salmen findes kontrasten mellem dødens bitterhed ved livets ende og trøsten, som følger efter. De første strofer har de berørtes sorg som omdrejningspunkt, men viser samtidig det kristne håb om evigt liv i Himlen. Spørgsmålene til den sørgende, om man skal sørge over de kære (strofe 6 og 7), besvares i de efterfølgende strofer.

Ved at inddrage naturen og livets gang, kan forståelsen af og troen på livet efter døden understøttes (strofe 13 og 14). For Grundtvig "kan [Troen] styrkes gennem vor Naturiagttagelse. Her ser vi som i et Spejl" (Hansen 1937-1966, bind 2, s. 45). Det samme kan den mytiske Fugl Fønix, som går op i flammer i sin rede og genopstår ud af asken (strofe 15), når fuglen i den traditionelle kristne opfattelse ses som et symbol for Kristus og for opstandelsen.

Salmen slutter, som den begyndte, og første og sidste strofe spejler hinanden: De taler direkte til modtageren og tager den sørgende ved hånden.